

[Lütken.]

også sige, at der skal koordineres med hensyn til de kommunalt opbyggede skatte- og ligningsapparater og formentlig også med hensyn til toldvæsenets kontrolvirksomhed med merværdiafgiften. Forenkling af administrationen kan man formentlig hurtigt begynde på. Det skulle ikke blive nogen udgiftkrævende reform, men faktisk besparende, idet der jo er tale om dobbelt-administration på mange punkter inden for skatteadministrationen.

Forenklingstanken må også anvendes over for fradragsjunglen. Det virker ikke befordrende på lønmodtagernes skattemæssige ærlighed at erfare, at visse velhavere med store erhvervsindtægter og lønninger er blevet udstyret med frikort på millionbeløb. Jeg siger ikke dette for at forsvare nogen bestemt indkomstgruppes skattesnyderi, ej heller lønmodtagernes, hvis skattesnyderi desværre også er for stort og derved, da de er så mange, selvfølgelig beløbsmæssigt løber op i ret så store beløb. Jeg siger det, fordi det er væsentligt, at befolkningens holdning til skattesnyderi ændres, og det kan være svært, hvis der er en udbredt opfattelse af, at visse skatteydere tilhører en mere privilegeret kreds end andre.

Jeg skal herefter sige nogle ord om den domspraksis, der har været i de ca. 20 år, der er gået, siden vi fik de første domme om overtrædelse af kontrolloven. Det, der slår én ved en gennemlæsning af disse domme, er for det første, at de er ganske overordentlig milde, selv hvor der foreligger groft skattesnyderi. Den typiske straf for denne forseelse har ud over en tillægsbøde været 30-60 dages hæfte, ikke fængsel, men hæfte. Jeg har kun fundet 3 domme med fængselsstraf for overtrædelse af kontrolloven, og disse domme var på henholdsvis 1 måned, 2 måneder og 3 måneder; det vil sige, at man fra domstolens side kun én enkelt gang er gået så højt op som til at anvende 1/8 af den strafferamme for frihedsstraf, som i øjeblikket er gældende.

Det er endvidere påfaldende, at når der i

forbindelse med skattesnyderi foreligger overtrædelser af straffelovsbestemmelser — det er typisk sådanne ting som dokument-falsk, hvor man har fabrikeret falske bilag, f. eks. fakturaer, eller bedrageri, hvor der f. eks. er tale om at bedrage socialkontoret og arbejdsløsheds-kasserne — så falder fars hammer med en helt, helt anden vægt, end den er faldet over for skattesnyderiet.

Jeg skal ikke undlade i denne forbindelse at fremhæve en enkelt dom. Det drejer sig om en invaliderentyder, der i 1955 havde undladt at medregne en indtægt på sin selvangivelse på i alt 3.455 kr. og samtidig havde skjult dette beløb, der hidrørte fra hustruens systueindtægt, for socialkontoret, hvorved han med urette havde oppebåret 657 kr. for meget i invaliderente. Denne forseelse blev takseret til 80 dages fængsel, dog uden tillægsbøde. Det er en af de mange domme, men de andre viser i det store og hele det samme billede. Straffen for skattesvig har selv i grove tilfælde været overordentlig mild, og som sagt har jeg ikke kunnet finde nogen sag overhovedet, hvor man kun har overtrådt kontrolloven, hvor der er ikendt en straf højere end 3 måneders fængsel.

Det er desværre sådan i vort samfund, at også straffelovgivningen vender den tunge ende nedad. Med hensyn til skat er det jo ikke nødvendigt for folk med magt over tingene og en god revisor og advokat at benytte sig af så grove metoder som overtrædelse af skattelovgivningen. De kan nedbringe den skattepligtige indkomst på fuldt legal vis og gør det naturligvis også, hvilket man naturligvis end ikke kan bebrejde dem. Det er som regel længere nede på formue- og indtægtsskalaen, vi møder skattesnyderiet. Man kan derfor i og for sig være betænkelig ved, at strafferammen udvides så meget som fra 2 til 4 års fængsel, som der nu ligger forslag om.

På den anden side er der vel ingen tvivl om, at groft skattesnyderi må bekæmpes, og at straffene, som de hidtil er set ved domstolene, er alt for milde i forhold til andre forseelser. Selve denne forskel er med